

Apărarea Națională

ORGAN SĂPTĂMÂNAL AL LIGII APĂRĂRII NAȚIONALE CREȘTINE

Director:

Dr. DIONISIU BENEĂ
REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
Arad, Bulev. Regele Ferdinand No. 5.

Deviza noastră: „Hristos, Regele, Națiunea”.
„Vom lăsa deopotrivă în jidanul parazit și în Românul necinsut
și înstrăinat.”

Apăre sub conducerea unui Comitet
ABONAMENTUL PE UN AN:
Pentru plugari și muncitori — Lei 160
Pentru intelectuali — — — Lei 200
Pentru însuși și fabrici — — — Lei 500

Fumegă putregaiul.

Putregaiul politicianist a început să fumege.

Scănteia dictaturei, scăpărata de pe înaltul Tron, și-a produs deja efectul. Deși l-a atins abia tangențial, falnicul trunchiu de altădată a luat foc și nu peste mult vom asista la atât de așteptata desfășurare a tragicului său sfârșit. Jăratecul mocnește cu energie în fibrele-i găunoase și putrefiate, iar atmosfera e infectată de un balsam insuportabil: puturoasa duhoare democratică. În curând va apare biruitoare și flacăra distrugătoare. Iar de groaza vâlvătaiei, mameli au senzația că nu li se simte bine carnea pe oase și că ciolanele le plesnesc din încheieturi.

De unde, până mai ieri, se dușmăneau și îndeosebi se înjurau, acum își pupă reciproc boturile prelînse de balele desnaidei și își susțin cu mâinile rădragii, ca nu cumva să-i vadă lumea așa cum sunt, în infecta lor murdărie. Ochii le stau holbați în orbite, căci își văd năruindu-li-se toate visurile și speranțele, iar fața, crispată de spaimă, le exprimă doar un singur regret: acela de-a nu mai putea lupul pe bietul contribuabil. Iar glasul lor cerșește o singură milă: amânarea sfârșitului.

Dar voia soartei e alta.

În curând va fi răzbunată umilinta la care a fost supus acest popor cuminț și prea răbdător, timp de atâția ani de zile, din partea unor bande organizate, șazise partide politice. Da, în curând, căci azi, țara are un stăpân, care îi cunoaște jalea și dorința și care e decis să curme răul din rădăcină.

Democrații noștri o știu aceasta. Însăpământați, încearcă, să scape din belea. Zadarnic însă căci putregaiul deja fumează.

...Și când se va alege din el scrupulul, vom merge să aruncăm pe arma existenței lui tot scuipatul desgustului și disprețului nostru.

Tiberiu Lupu.

Un examen al conștiinței naționale!

Nu mai avem timp de pierdut
Să trecem la fapte mari!

Două spre zece milioane și jumătate de români bășinași, blestemați de cea mai vitregă soartă, îndură mizeriile aduse în România de cel mai criminal și monstruos popor, care amenință zi cu zi viața noastră națională și subminează temelile Statului nostru. Cauzele care ne-au adus această nenorocită invazie în România, sunt multe, însă, vina cea mare și răspunderea o poartă guvernele care au lăsat porțile granițelor deschise, mai cu seamă dela 1918 până la 1928.

Care este situația de astăzi în România?

Toată piața financiară, este în mâinile jidanilor; nu există bancă comercială cu capital românesc, în care direct sau indirect să nu fie interesat unul sau mai mulți jidani. Camăta criminală și valuta, sunt create de jidani.

Întreaga presă din România este în stăpânirea lor; iar cele câteva ziare care au pretențiunea de a fi considerate ca românești, sunt plătite în secret de jidani, ca să nu scrie un cuvânt împotriva lor. Nu se vede un singur ziar, al partidelor politice, care să lupte împotriva jidanilor.

Prin urmare, Neamul Românesc nu are astăzi în România un mare ziar, care să-i apere interesele naționale și să spună Românilor de pretutindeni, care este adevărul cinstit și curat în diferitele probleme care interesează viitorul României.

Dacă s'ar lua inițiativa ca toți românii să se unească, și în prima linie preoții, învățătorii și intelectuali, să se constituie într-o vastă asociație, dând câte 20 lei lunar, am putea avea în România cel mai mare ziar cu adevărat românesc, care va fi citit cu cel mai viu interes de toți creștinii adevărați.

Comerțul românesc, cereale, vinuri, alimente, păduri, petrol, benzină, zahăr, chibrituri, manufactură etc., absolut tot în mâinile jidanilor.

Jidovii săraci nu cunosc nici

pe departe viața săracilor români dela țară, care trăesc mai rău ca vitele; iar săracii noștri dela orașe, zac în cea mai neagră mizerie, atinși de tot felul de boale, dar mai ales tuberculoza și sifilisul, fac ravagii înspăimântătoare, fără milă și ajutor dela nimeni, pe când săracilor jidani, le poartă de gije sinagoga și comunitatea jidovească.

Neamul lui Iuda crește și se înmulțește într-una și în suflete și în averi, iar neamul românesc, scade văzând cu ochii. Putem afirma cu toată certitudinea, că dacă românii nu se mișcă repede izbânda va fi a jidanilor. (Ceasul al 12-lea). Românii duc în general un trai amar, plin de griji, nevoi și nesiguranță. Să gândește flăcăul că dacă se va căsători, traiul i se va îngreuna și mai mult; astfel timpul trece și să pomenește la 30—40 de ani, când cu voe sau fără voe îi însoară alții. Căsătoria făcută mai mult din interes, dragostea și buna-potrivire între soți lipsește, groaza de copii mulți îi cuprinde și îi silesc să ia măsuri criminale, împotriva legilor naturii.

Pe când jidanul se însoară de mic și ori câți copii i-ar face balabusta, el nu se plânge, nici nu se teme de sărăcie; din potrivă, când este întrebat câți copii are? răspunde bucuros: 12 să-mi trăiască. El știe că, *ai lui nu-l lasă* deoarece toți jidanii sunt strâns uniți într-un singur bloc de granit, deși trăesc răspândiți peste toată suprafața pământului, (O minune, nu așa?)

Bietul român, știe bine, că nici-un suflet pe lume nu-i vine în ajutor; din potrivă, el trebuie să dea piept cu toți și cu fiecare în parte, pentru că creștinul pentru creștin este *lup*..... Unde ești sfântă iubire, legea Mântuitorului? Tot răul și mizeria pentru români, de aci pornește.

Toată țaria și binele jidanilor, vine din misterul că se iubesc între ei și sunt strâns solidari; ei țin unii la alții, să ajută, să

apără din răspuțeri în orice împrejurare și peste tot locul.

Când un ovrei este în primejdie, se mișcă toți ovreii depe fața pământului, ca un singur om, într'un singur glas și nu se lasă până nu reușesc.

Încercați să puneți întriga cea mai dibace între fiii lui Iuda și va fi cu neputință să-i învrăjbiți.

Puneți întriga între români, chiar între cei mai buni prieteni sau în familie și societăți solide și veți vedea imediat consecințele, cearta și dezastru.

Această nenorocire, se desfășură cu mult foc, între toți creștinii și cu mai multă furie între partidele politice și chiar în sânul guvernelor aceluiași partid. Și din toate aceste mizerii, neamul românesc suferă iar jidanii jubilează și trag toate avantajele, pentru prosperitatea lor, fiindcă Israel i-a destinat să fie poporul ales, iar pe creștini, animale cu chip de om...

Priviți cum trăesc furnicile în furnicar, albinele în stup și cum se conduc cocorii în triumf, când trec în stol peste ocean!

În toate aceste grupuri de ființe fără conștiință și numai din instinct, există cea mai perfectă ordine, armonie, unire, iubire și supunere la muncă dreaptă pentru fiecare. La cârmă nu pun decât pe cel mai vrednic, pe cel mai destoinic.

Cele mai tari legi morale sunt: *Credința, iubirea, unirea și munca*. Unirea la muncă cinstită, mișcat numai de focul *iubiri de Dumnezeu* și de *Neamul tău*.

Reamintim cu adâncă evlavie, focul care ardea în sufletul nemuritorului Nicolae Bălcescu, pe patul de moarte, la vârsta de 33 de ani, la Palermo în Italia:

Du-te rază strălucită,
Du-te mică pasărea,
Și pe Țara mea iubită,
Mângăie-o în lipsa mea.
Iar tu nour de rodire,
Fă să crească'n sânul său
Cu verzi lauri de mărire
Floarea sufletului meu!

Câți politicieni avem astăzi în România, să-i doară inima și să le pice o lacrimă sinceră pentru suferințele Neamului Românesc?

„Salvarea”

„POPORUL ALES”

Sărmane Român, vei mai răbda tu mult această neomenie? Dacă ție ți e cumpără vițelul încă până a nu se ta, dacă grăul și porumbul tău sunt cumpărate de fiii lui Iuda înainte de a fi secerat, cum vei mai putea tu să omeniești. Iubiți Români, nu socotiți că este o mare rușine să lăsați vi se scontă până și posibilitățile de existență? Ale voastre toate sunt efitine, sau fără preț, căci așa este astul jidanilor. Voi munciți din greu și el vă fixează prețurile, după un etod pe care voi nici nu-l bănuți. Când tu te-ai dus la târg să vinzi ceva

ai observat că vine un „domn” cu nasul încovoiat și-ți oferă un preț sub cel cerut de tine și pleacă la cel din urmă refuz. După el vine altul care îți oferă mai puțin decât primul; apoi altul și altul, până când tu descurajat și nemâncat și cu ziua pierdută ești silit să-ți dai recolta pe cel mai mic preț, căci de acele mai multe ori numai nevoia te-a mântuit pe drumul târgului. Scăparea voastră nu este decât cooperativele de consum și desfacere, dar și contra lor luptă jidanul.

Unirea face puterea însă, și uniți, veți face față cu succes pericolului

jidovesc Solidaritatea și simțul vostru patriotic este ultima nădejde a acestui neam. *Niciodată nu cumpără dela un jidan, când poți cumpăra dela un Român*. Este păcat mare să dai banul tău acelora ce au răstignit pe Mântuitorul. Ca mâine te vor țintui și pe tine dacă nu ești cu băgare de seamă Ține minte creștine: *lucrul cumpărat dela jidan este spurcat și prezența lui în casa sau gospodăria ta aduce nenoroc și nefericire*.

„Există și a existat de secole întregi o organizație politică internațională a jidanilor”.

(Din ziarul englez „Times” de 8. V. 1920).

Dacă conducătorii nu au putut re-

zista în mare parte ispitei aurului lui Iuda, cel puțin tu iubite Român, cel care stai plecat pe coarnele plugului în bătaia vântului să fugi de fiii lui Iuda ca de Satana, căci el nimic bun nu aduc în viața ta. Ei au corupt societatea și viciat moravurile tuturor popoarelor. Ei au făcut ca politica țărilor, să degenereze în politicianismul degradant de astăzi.

Dacă politica este o necesitate în viața popoarelor, politicianismul este o calamitate.

Jidanii au o societate mondială a lojilor francmasonice care se ocupă pe larg cu cumpărarea oamenilor de valoare și în schimbul unei situații oarecare, afilarea lor intereselor jido-

Românizarea clasei conducătoare.

Am spus într'un alt articol, că clasa noastră cultă și conducătoare e înstrăinată. Deasemenea și cea mijlocie a comercianților și industriașilor. Singura clasa rurală a țărânimii este românească. Și cum aceasta este aceea care cultivă pământul, tot ea trebuie să-l și stăpânească. Ori am mai arătat că această clasă a început să fie depozitată de tot avutul și întreaga bogăție națională e încăpută și în curs de scurgere în buzunarele fără fund ale neamului jidovesc, înfipt în trupul poporului nostru. Această altoire de ramuri străine pe trupul neamului nostru au stricat unitatea și felul nostru de a fi distrugând ce este românesc și făcând ca din seva națiunii să se hrănească și să crească alte ramuri, înflorind și dând roade străine firii naționale românești. Datorită nehibzuitei conducătorilor noștri, cari ar trebui să formeze sinteza diferitelor membre componente ale organismului nostru național, acest organism este astăzi periclitat în existența sa. Conducătorii fiind străini au permis înstrăinarea celor mai principale membre și continuă încă să înstrăineze până la rădăcină trupul națiunii noastre. Ei se substituiesc ființei neamului românesc desființându-l. Deci, ca să nu pierim, tot ce e străin și prins pe trupul națiunii noastre trebuie să fie înlăturat, ca seva ce se urcă din rădăcină să hrănească trunchiul și ramurile sale proprii, ca să producă flori și roade proprii. Și aici stă marea însemnătate a mult primejdutului rezervor al energiilor românești: țărâtimea, asupra căreia au tăbărit cu toții s'o desființeze. Și aici mai vine și se ivește o nouă problemă, pe care o ridic de mult și prin această gazetă, problematineretului cult ridicat din țărâtime. La acești tineri, țărâtimea românească din toate unghiurile țării, face cel mai călduros apel, ca la fiili săi cei buni, să vorbească în locul ei și să o apere. Și țărâtimea românească prin forța numărului său și prin fiili săi destoinici este chemată azi să se impună, ca unic factor determinant al destinului sale proprii. Dumnezeu și dreptul nostru la existență ne poruncesc să nu răbdăm mai mult, ci să ducem lupta de eliminare a tot ce e străin și neasimilabil de pe trupul națiunii noastre. Nicăiri pe suprafața globului pământesc nu s'a pomenit, ca mieii să-și aibă ca reprezentanți o ceată de lupi. În România noastră însă, tatăl meu și toți țărânii români sunt reprezentați în Casa Sfatului Țării de cine știe

ce venetici pe cari „partidul” cuture i-a pus pe listă sub semnul roata, linia, seceră, etc. oameni, cari de cele mai multe ori nici nu știu românește și neam de neamul lor nici n'au trecut prin sate, decât poate la alegeri, ci trăind la orașe, speculează sudoarea muncii acelui, pe care este chemat să-l reprezinte. Căci, de oare îl poate lega pe avocatul cuture din București, bulgar, grec sau jidov, de bietul țaran român din satele Aradului, al cărui ales este?

Așa dar, în baza dreptului nostru milenar, al legământului cu țărâna, în care se odihnesc străbunii, nu ne rămâne, decât ca prin forța numărului nostru și prin organele noastre proprii să începem sfânta operă de purificare. Sufletele se cultivă și se oțelesc în școli. Școala trebuie să fie românească. Maestrii școlii să fie români, ca să poată cultiva naționalitatea. Clasa cultă prin urmare, trebuie românizată cea dintâi. Vom purcede numai dela țărâtime spre a ne întoarce iarăși la dânsa, făcând ca în întregul organism național să circule același sânge românesc, nealterat al clasei țărânești, ca'n niște vase comunicante.

Tineretul cult dela sate, de care vorbesc, să ia aminte. El este ținta atacurilor și desființării de școli se fac împotriva lor. Unirea și înmulțirea lor înseamnă regenerarea românismului și moartea parazitilor. Toți acești tineri, floare a țărânimii românești să se pătrundă de adevărul, că sunt singurii în drept să reprezinte pe părinții lor. Ei sunt sufletul lor și au marea datorie de a regenera clasa cultă românească precum și celelalte clase înstrăinate. Și după cum glasul părinților lor numai ei îl înțeleg, la fel și năzuințele românismului mutilat de dușmani și venetici numai ei le pot înapoi. Dânsii formează stăvilă de care se vor prăbuși puhoaiile roșii dela răsărit, atrase la noi de cărmătorii și interesații străini, ce doresc desfășurarea flămurei lor jidovești pe întregul pământ. În numele lui Hristos și al Patriei primejduite să strigăm părinților, fraților și la „tot ce mișcă'n țara asta”, că suntem atacați mișelește și după cum pe vremuri i-am făcut „o apă și-un pământ” la fel să-l facem și acum, pentru că aceasta e menirea Tricolorului Românesc: să facă să triumfe adevărul creștin, nimicind minciuna iudaică!

Deci pentru Hristos, Rege și Neam să începem a clădi o Românie Românească! Acum!!

Baja Mare, 25 Aug. 1930.

Dimitrie Oniță

vești. Ce este Francmasoneria? Definită de însăși membrii ei, ea este: Revoluția în acțiune și o uneltire permanentă contra despotismului(?) politic și religios. Ideia principală ce o vâra în capul membrilor ei, este că omul (membrii francmasoni) este în suși Om și Dumnezeu. Învățătura sublimă a Francmasoneriei, este că: „Omul este în același timp Dumnezeu, Pontiful și Regele lui însuși”. Cred că nu există o zăpăcială și o nebunie mai mare decât ca cineva să se socotească Dumnezeu, Pontif și Rege totodată. Când aceasta s'ar realiza, atunci ar fi deja sfârșitul omenirii.

Tactica acestor Francmasoni este că atrag în societatea lor oameni politici,

diplomați etc. cu foarte mare trecere, cumpărându-l cu milioane în aur și luptând pentru așezarea lor în situații înalte. Având oameni de valoare, aceste societăți au foarte mare trecere. Numărul în mijlocul lor profesori, savanți, filosofi, miniștri, diplomați și chiar și regi, deși ei luptă contra tuturor și a întregii ordine de lucruri actuale.

Este de prisos cred să mai spun că, mai toată politica în țara românească are o culoare mai mult sau mai puțin puțin jidănească. Majoritatea oamenilor noștri politici ca și o parte din presa lor este în solda finanței jidovești servind bunătățile interesele lor și neglijând interesele Românilor. Politica unei țări, poate ea fi numită

Scrisoare deschisă Prea Sfințitului Episcop GRIGORIE al Aradului.

Prea Sfințite!

S'a scurs o jumătate de an, de când o delegație de credincioși din Lipova, a îndrăznit să se prezinte înaintea Prea Sfinției Voastre. Erau niște țărani fruntași, cari într'o zi de lucru s'au lăsat plugul în brazdă, au îmbrăcat haine de sărbătoare și s'au înfățișat înaintea păstorului lor sufleteș, pentru ca să-și descarce inimile, să-și plângă durerile. Desbrăcați de patimi, aduceau cu ei povara unei dureri colective, greul unei mâhniri cu nuanțe revoltătoare, care străbătuse până la cele mai adânci cute în curățenia lor sufletească. Au venit ca să se plângă contra neregulelor și ilegalităților săvârșite cu ocazia alegerii de paroh din satul lor.

Când au plecat erau cuprinși de aceea emoție sfântă, care face dintr'o astfel de prezentare un eveniment, erau ferm convinși că acolo vor găsi căldură, mângâiere și liniște sufletească.

I-ați primit! La început cu o oarecare răceală, mai târziu — desigur după constatarea că nu aveți de-a face cu submindri de ură sau patimi, ci cu persoane capabile să se smulgă din șirul ideilor concrete — cu: iubire, bunăvoință, blândețe. După mai bine de o oră de audiență, delegația s'a îndepărtat ducând cu sine două mănunchiuri de impresii, sentimente, născute din senzațiile începutului și sfârșitului audienței, deci opuse. De-o parte, în jocul umbrelor unei desamăgiri era bănuiala protejării și favorizării, de cealaltă parte pe fondul mângâietor al citatelor biblice, erau asigurările în judecata dreptății a cauzelor.

Prea Sfințite! Scaunul protopopesc local prin delegatul său a terminat ancheta, trebuia să-și exercite ultimul drept: pronunțarea sentinței. Această pronunțare încă nu s'a făcut, căci oficiul protopopesc, fără avizul membrilor scaunului, în urma propunerii anchetatorului, a transpus întreg dosarul Veneratului Consistor pentru a delega cu pronunțarea sentinței un alt scaun protopopesc. De-oamdată nu insistăm asupra temeiniciei acestui schimb de procedură, nu discutăm cazurile și efectele actelor de minoritate, de va fi nevoie vom reveni. Ori care va fi scaunul delegat, sentința numai una poate fi, aceea care reese din bogatul dosar: anularea alegerii. Dreptatea trebuie să învingă.

Prea Sfințite! Deși s'a scurs — cum ziserăm mai sus — o jumătate de an, timpul n'a șters

Din Ineu.

Cu lăcomia, înfunzi puscăria.

În una din zilele trecute, a fost predat autorităților locale, individul Văcean Gherasim din Dud, actualmente colonist în comuna Iermata-Neagră, pentru escrocherie.

Autoritățile au fost informate de D-l Dr. Petru Faur avocat, care era să cadă victimă acestui înșelător, dacă nu s'ar fi interesat mai de aproape de clientul d-sale. Acest Văcean Gherasim, să dădea locuitor în comuna Dud, ridicând bani dela bănci pe numele unor oameni din fosta lui comună de reședință. Așa, în 1928 a ridicat 12.000 Lei pe averea lui Berari Onut dela Banca „Victoria” din Ineu; în 1929 a ridicat, prin intervenția avocatilor, 13.000 Lei dela Banca Arad-Cenădăna sucursala Ineu și 16.000 Lei dela Băncile Bănățene Unite din Pâncota, pe averea locuitorilor Oprean Ilie și Mihăilești Ionu din Dud. Pentru a patra oră, când a încercat să mai înșele, a fost prins. Luând de avocat pe D-l Dr. Petru Faur, ca să-i facă actele de hipotecă, pentru ridicarea unui împrumut, dându-se drept Necșa Trandafir din Dud. Intervenind numitul domn avocat la băncile din loc, a reușit să-l fie aprobat falsul Necșa Trandafir un împrumut de 19.000 Lei.

În momentul când era să primească suma, domnul avocat a simțit că are de a face cu un hoț. Fiind predat Jandarmeriei locale, D-l Dimitrie Meterez șeful postului, a întreprins cercetările cuvenite, pentru a constata, dacă numitul individ n'a mai înșelat și pe alții. În declarația dată jandarmeriei, Văcean Gherasim a recunoscut hoțiile sale, declarând că sărăcia și mizeria în care trăiește împreună cu familia sa, l-a împins la aceste lucruri nepermise.

Cu actele dresate, a fost predat parchetului Arad. Ion Plugarul.

nimic din încordarea și revolta pe care ați putut-o constata cu ocazia audienței. Și aceasta are o explicație naturală. Acei credincioși cari Vi s'au prezentat, au fost și sunt scutiți de viforul patimilor morale, sunt desinteresati, căci nici unul dintre ei nu avea cui să-i înscrie în foaia de zestre o parohie. Interesul lor a fost și e sănătatea sufletească a unor credincioși, dorința de a avea un preot ales legal, în mod desinteresat și neinfluențat. Conștii că preotul e un mijlocitor care pune în relațiune cu Dumnezeu, numai în urma unei astfel de alegeri el își va putea îndeplini cu succes rolul lui: înălțarea mulțimii către un ideal. Contrar — strălucirea hainelor își va pierde din intensitate, sunetele cântecelor din ecou, cuvântul rostit dela îndrăgimea amvonului din efect.

În ajunul pronunțării unei sentințe, ne îndeplinim o datorie a conștiinței spunând: să chibzuim bine, să lăsdăm la o parte încercările de influențare. Cerul e noros, pot obveni surprinze dureroase.

Cu adevărată supunere fiască
Aceași delegație.

altfel decât jidănească atunci când are și miniștri francmasoni? Nu! Pe vremuri — în Ungaria — fiind ales un francmason, a fost silit să demisioneze ministru în cel mai scurt timp. La noi se face însă. Tac Românii „ca purceaua în porumb”, luând cu toți parte, la cea mai condamnată complicitate. Amintim celor înstrăinați de sufletul poporului românesc, că tăcerile mari, desăvârșite, întotdeauna prevestesc furtună. Amintim și rugăm din milioane de plepturi pe mult iubitul nostru Rege, M. S. R. Carol II-lea care întruclipează speranțele de viitor ale unui popor, să se ferească de sfatul celor crescuți în altă lege decât cea românească, dar mai ales să se ferească de Francmasonii

cari l-au contestat demult dreptul de rege socotind în fiecare membru al lor un „Rege, Pontif și Dumnezeu” în același timp. Majestate! Sfetnicii adevărați și desinteresați personal nu veți găsi decât în rândurile luptătorilor pentru cultură și progresul românesc și în rândurile acelora cari luptă pentru: Hristos, Rege și Națiune.

Majestate, urcarea Voastră pe tronul României depe care ați fost alungat este expresiunea voinței de fer și iubirii fără margini a Poporului Vostru. Ascultați deci păsurile și necazurile poporului Vostru căci acestea vă vor călăuzi mai bine decât vorbele mieroase și cu ascunzături ale politicienilor interesați. Astăzi, tot poporul punându-și speranțele în înalta Voastră înțelepciune, Vă strigă: Trăiască Voada!

O serbare „catolică”.

Miercuri în 20 August a. c. a fost sărbătoarea Sf. Ștefan, care l-a încreștinat pe strămoșii ungarilor. Nu numai în Ungaria, unde a fost un adevărat pelerinaj în acest scop, dar și la noi în țară, s'a ținut această sărbătoare. Dar pe când în era ungară, această sărbătoare avea numai un colorit catolic unguresc, ungarul reformat și de alte religii neținând-o, astăzi, spre mirare și totodată indignarea noastră, a îmbrăcat o formă specific șovinistă, fiind o adevărată manifestare de ură în contra noastră a românilor. A căzut, deci, din domeniul religios, în cel național-iredentist. Nu era o privire spre Roma, ci o preamărire a Budapestei. Adică erii o sărbătoare catolică, azi una națională ungurească de cel mai aflatător șovinism.

Nu suntem dintre acela, cari împilăm naționalitățile conlocuitoare, de oarece se și vede, că au aceeași libertate ca și noi fără deosebire — ba de multe ori și mai mare — și noi am fi cel dintâi, cari ne-am bucura, văzând în vecinii noștri unguri și mai ales în cei de sub scutul statului românesc, niște cetățeni loiali și buni catolici, serbând triumful catolicismului, deci al credinței în Iisus Hristos, împotriva vechii lumi păgâne și a iudaismului, dușman comun, atât nouă cât și lor. Inșă, când serbarea „catolică” nu-i decât un paravan, la umbra căruia se desfășoară ura în contra noastră, nu putem tăcea, ci vom infiera cu toată energia această nerușinare „obrasnică”. Ziarele aduc diferite știri, că peste tot s'a petrecut la fel. Sunt în Baia Mare și am văzut și aici, cum au serbat „catolici”. E mai mult decât revoltător, căci mă întreb: ce legătură ar putea fi între jidovul ortodox Welsz, care „serbând” și-a închis frizeria — și între ungurii catolici? Un jidov, alături de Papa? A mai serbat aici pe Sf. Ștefan, între alții și un alt frizer Crăciun, care se zice că e român. El bine; atunci când sub jugul unguresc mult unguri reformati refuzau serbarea aceasta permițându-și să spună, că „mașina mea de treierat” sau „calul meu”... nu este catolic — lucruri întâmplătoare aici în nordul Ardealului și cari se pot dovedi — astăzi, indiferent de religie, toți ungurii au serbat pe Sf. Ștefan. Și cum, din nici o manifestare de acest gen, nu lipsește elementul disolvant al națiunilor noastre și al tuturor nejidaniilor, el, jidanul nu se putea putea să nu se amestece și de data aceasta. Periculații au dovedit odată mai mult, caracterul discordant al rasei lor degenerate, precum și rolul lor de dezagregare și de dușman primejlii înfipt în organismul nostru național. Așadar, mai putem noi dormi, când suntem apătați atât dinăuntru cât și din afară? Să veghem și să ne strângem rândurile!

Baia Mare 23 Aug. 1930.

Dimitrie Onișă

Cei ce rabdă jugul
Și-a trăi mai vor,
Merită să-l poarte,
Spre rușinea lor.

Dacă înaintăm — urmași-ne
Dacă dăm înapoi — împușcați-ne
Dacă vom cădea în luptă —
răsbunați-ne!

Rugăm achitați abonamentul!

„Scopul următor în decursul veacurilor, este distrugerea Statelor naționale și înlocuirea lor cu o stăpânire jidănească internațională”. (Din „Times” 8 V. 1920). De când a căzut blestemul asupra poporului ales de a se risipi pe fața pământului și a pribegii din loc în loc nu a avut altă ținută și altă preocupare decât distrugerea încetată a Statelor naționale și ridicarea Imperiului Universal jidovesc. În slujba acestui scop, au un întreg arsenal de arme la dispoziție ca: politica, presa, corupția, alcoolul și bomba explozibilă. În toate Statele, Evreii sunt cei mai influenți oameni; nu pentru personalitatea lor, ci pentru banii lor. Ei au atâtea mijloace pentru nimirea Statelor încât îți stă mintea în gândindu-te. Dacă mai așteaptă încă, până a da lovitura finală, acea-

Frați Români Creștini,

Pericolul e mare și imediat amenințător,
Ori ce întârziere din partea noastră ne poate pune
în cumpănă tot viitorul neamului nostru.

Vă chemăm deci cu inima plină de dragoste românească și creștinească și plină de încredere:

Ridicați-vă ca un singur om dela un capăt la altul al țării și înscrișiți-vă în „Liga Apărării Naționale Creștine”.

Organizați-vă grabnic pe județe și comune, fiți gata la lupta dreaptă, dar hotărâtă și energică.

Voi toți câți aveți o inimă de Român și o simțire creștinească în sufletul vostru, veniți într'u apărarea Crucii lui Hristos, a pământului strămoșesc și a urmașilor noștri din neam în neam.

Nici o clipă să nu vă îndoiiți.

Cu ajutorul Mântuitorului nostru Iisus Hristos, biruinta este sigură și aproape!

Iscarioteanu!..

de: Vintilă Petrescu-Vrancea.

De ce măi ludo atâta hulă, când eu nimic nu ți-am făcut;
De ce-ți bați joc, și râzi de mine; și pentru ce mă prigonești;
De ce, atâta răutate, când pururea eu am tăcut:
Te-am ajutat întotdeauna, iar tu așa mă răsplătești?!

Ți-am dat cămașa din spinare, văzându-te și rupt și gol;
Te-am așezat apoi la masă;... cu ce-i mai bun, te-am ospătat;
Și ce blajin erai măi ludo, când mă strigai cu glas domol,
Să-ți dau un loc, să-ți rezim capul, măcar în grajd, să-ți faci un pat!

De milă am eșt în tindă, lăsându-te în casă, și,...
Lăcrămând de suferința și mizerabilul tău trai,
Mi-am zis, în gând: „Să-i fac un bine, căci mâine bine voi găsi,
„N'oi săraci, pentr'o fiertură,... și,... pentr'o mână de mălăi!..

„Cojoace, două, noi nouțe, și oușure am,... ciobote am;
„O hodini și el săracul, în casă, pe un lăvicer;
„Mi-au spus vecinii ce răsplată, ne-așteaptă, totuși,... nu credeam...
„Și cum să-l las, în miez de iarnă, pe bietul om, afară'n ger”!

Dar astăzi, vezi, s'adevereste, proverbul vechi și românesc:
„Pe cine nu-l lași ca să moară, nu te-o lăsa, ca să trăiești”!
Ca un becșnic, fără minte, am pus la sân, să încălzesc
Un șarpe!.. ludo,... ce-i cu tine,... de-atât,... de-atât, mă chinuiești?!

Nu-ți înțeleg de fel purtarea, și răsul tău, nu-l înțeleg;
Copila mi-ai batjocorit-o; din casă, nu mai vrei să pleci:
Puț de năpărcă,... lighioană, acum eu trebuie să aleg
Sau să te strâng de beregată,... sau rabd, prin fața mea să trec!..

Să rabd,... dar cum putea-voi oare;... să rabd rușinea?... Până când,
Cei ce-au luptat în astă țară, nici când nu vor avea vre-un drept;
Să stau cu mâna'n buzunare,... măi ludo, ți-o feși din gând,
Nu crede că o viață n'treagă, eu prost rămân,... iar tu deștept!?

Ți-am dat de toate, pâine, sare,... să ai și tu un adăpost;
Ți-am dat bucata de la gură, iar tu în schimb, năcaz mi-ai dat;
Pribeag, de-ai fost,... te-am luat în casă, și'n viață ți-am făcut un rost
Eu,... bine m'am purtat cu tine,... dar ludo, tu,... cum te-ai purtat?..

Acum, te rog, fă-ți legătura, și n'aștepta iarăși să-ți spun,
Îți dau răgaz, o zi și-o noapte, spre-a-te găti și tu de drum;
Am învățat să iert în viață, dar tot la fel, să mă răsbun:
Cu ăstea mâni, ce-ți dede-o pâine, de stal,... cu ăstea te sugrum! ..

sta numai pentru că nu le-a sosit momentul cel mai prielnic. Sunt marele mase ale popoarelor care încă nu sunt corupte de banul murdar al jidovimiei.

Lumea creștină trebuie să știe că în toate revoluțiile sociale, în toate răsturnările de domni și regi, în toate atentatele și uciderile capetelor încoronate, dacă a fost și o mică pornire legitimă a maselor asuprite, principala cauză a fost fiii poporului ales cari au forțat împrejurările. Ce credeți că poporul francez a avut nevoie de Marea revoluție dela 1789 când s'au înroșit câmpiile Franței de sângele ei?.. Nu!... Ceeace a câștigat cu sânge, putea să câștige și fără sânge, sau cu mai puțin sânge.

Fraternitate, egalitate, și libertate, au fost pure idei jidovești, cari au zăpăcit și au făcut să cadă atâtea capete. Ori cine poate judeca falsitatea

acestor idei. Francezii erau deja frați ca unit de același sânge; atunci cui a trebuit fraternitatea și cu cine? Desigur că numai jidovilor le-a trebuit. Au luptat pentru egalitate. Ce fel de egalitate și cu cine? Egalitatea n'a fost și nici nu va posibila cât va exista cerul și pământul. Din miliarde de franze, nu găsești măcar două egale. Din milioane de suflete omezești, nu găsești două să fie egale. Diversitatea formează adevăratul farmec al naturii și creațiunii. Nici pentru libertate nu au luptat Francezii, căci erau deja liberi, nu erau robi altor popoare. Că voiau să extermin pe Ludovic al XV și apoi pe cel de al XVI-lea, aceasta o puteau face tot cum au făcut-o și ar fi instituit Republică cu mai puține vărsări de sânge.

(Va urma)

EROII DE AZI.

Nu este ceas, nici minut în care să nu-și petreacă viața în temniță nenumărați luptători naționali creștini. Abia scapă unul și alții îi iau locul. Și oare pentru ce sunt persecutați, bătuți și închiși acești bravi, cei mai bravi românași? Pentru că își iubesc neamul și țara și credința și vor să lumineze prin vorbe, conferințe, manifeste, broșuri ziare etc... și pe cei întunecați la cap, ca să știe, care le este datorința de buni români și adevărați creștini. Și această propagandă a celor mai înflăcărați patrioți și cucernici creștini nu le convine jidanilor nu le convine partidelor politice și conducătorilor lor jidoviști, pretenii jidanilor, prin urmare trebuie împiedecată cu orice preț, cu orice mijloace.

De aici deslănțuirea tuturor persecuțiilor!

Ei, dar toate acestea vor avea totuși odată un sfârșit și atunci călăii de eri, de azi și de mâine vor fi trași la răspundere. Fiindcă înțeleg să urmărești pe cineva legal sau ilegal, să-l arestezi chiar până la pronunțarea sentinței dar ca să-l bați, să-l chinui pe cel arestat cu deosebire când știi că nu-i nici hoț, nici ucigaș, nici înșelător, nici mincinos măcar, ci unul care-și iubeste din toată inima, din tot sufletul țara și neamul și aceasta o spune pe față și o dovedește prin fapte, aceea este o crimă deamă de călăi și astfel de crime trebuie răzbunate.

Când scriu aceste rânduri mă gândesc cu deosebire la eroul C. Gh. Dănilă, care azi zace în temnița din Câmpulung. Acest simpatice și brav luptător ne scrie în *Post scriptum*:

„Luni, în 18. VIII. 1930 în Carei-Mari, când am fost arestat, am fost maltratată de jidani, toată poliția n'a fost în stare să mă apere. Aceasta-i cea mai mare rușine și durere ce-am simțit-o și o simt de 8 ani de când sunt în această mare mișcare națională”.

Ne doare și suferim și noi alături de acest scump prieten. Poate nu era „maltratată”, dacă comisarul care l'a pus în lanțuri se chema altfel și nu Magyar János.

Nu, nu ne îndoim că autoritățile vor ordona cea mai severă anchetă și la orice caz îl asigurăm pe D-l C. Gh. Cănilă că cei vinovați vor fi aspru pedepsiți ori așa, ori așa sau poate și așa și așa.

Presa jidovească nu are nimic de spus când pe cel bătut îl cheamă C. Dănilă și este student creștin și-i bătut de jidani, a lătrat însă și a schelălăit luni întregi, când d. comisar român Milozi l'a tras de un perciu pe ticălosul de jidan, Avram Goldenberg, care a tras cu revolverul asupra d-lui ministru Vaida-Voevod, să-l omoare.

În fine rugăm pe bunii români să nu uite pe cei ce zac în închisoare, nici pe eroul C. Gh. Dănilă ci să-i ușoreze viața zbuciumată, trimițându-le și până sunt câte-va luni de zile închiși obolul lor pe adresa:

Deținutului preventiv
Stud. Cost. G. Dănilă
Penitenciarul Câmpulung
Bucovina
A. Iancu

INFORMAȚIUNI.

Domnilor abonați!

Noi vrem ca să apară regulat ziarul. Am făcut datorii cu editarea lui de până acum, cari trec peste 360 000 lei. Gândiți-Vă D-Voastră câtă camătă consumă anual această sumă!

Puneți-Vă apoi mâna pe inimă și Vă întrebați, este lucru cinstit și de omenie ca să nu Vă achitați abonamentele!? Dacă credeți că ziarul nostru adevărat național-creștin merită să trăiască, faceți-Vă datoria, plătiți abonamentul și trimiteți câte o sumu-lită și pentru fondul de rezistență, căci altfel nu mai putem rezista greutăților materiale. Noi am jertfit până acum totul și bani și timp îndurând și multe alte neplăceri, acum este rândul D-Voastră să nu jertfiți nimic, decât numai să Vă faceți datoria, achitând costul abonamentului!

Administrația Ziarului.

— Ca să vadă muncitorii noștri ce bine le doresc lor bolșevicii este de ajuns să amintim că fabrica de tricote din Cluj al cărei patron este cunoscutul comunist-jidan Emeric Berger a redus forțat, fără milă salariul săptămânal al bietelor muncitoare dela 300 lei la 80—100 lei, din care cauză s'a și declarat grevă.

Numai un ticălos de jidan-bolșevic poate pretinde să-i lucreze bițele creștine o săptămână întreagă pentru 80—100 lei.

— Și bugetul Statelor Unite ale Americii se vor încheia în anul acesta cu un deficit de cca 34 miliarde lei, și aceasta din cauza încașărilor micșorate ale impozitelor, cauzate de stagnarea vieții economice.

— Ministerul de finanțe a dispus deschiderea unui fond de 12 milioane lei, pentru ajutorarea sinistraților din țară, în prima linie a celor din Borșa. Adece vedeți tot jidanii sunt cei din-tăi ajutați. Câți bieți românași nu sunt, cărora le-a mistuit focul întreg avutul și au rămas inimă friptă, nimenia nu s'a grăbit să-le dea mână de ajutor, dar jidanilor.... pe întrecute! Este bine să se știe!

— Cu ocaziunea manevrelor armatei cehoslovace cari s'au terminat în 23 August s'a întâmplat o mare nenorocire. S'a prăbușit un pod de pontoane așezat peste râul Gram și o mulțime de soldați au căzut în apă înecându-se din ei 30—40 înși.

— Directorul ministerial al Moldovei cu reședința în Iași vrea să-și dea demisia din înaltul post ce-l ocupă. Îndacă zice el, directoratele în felul cum lucrează azi fiind simple birouri de înregistrare — adece de încurcă lucrurile — n'au drept de existență. Așa vorbește dl. Inginer Holsescu.

— Polonia își are un nou guvern sub președinția d-lui Maresal și mare patriot Pilsudsky. Se pare că la toamnă și la noi tot un d. Maresal va forma noul guvern.

— În zilele trecute o escadră fluvială engleză a vizitat marina noastră, ancorând în portul Constanța. Atât la sosire cât și la părăsirea portului vasul-amiral englez a tras câte 21 lovituri de tun, la cari au răspuns vasele „Mărăști” și „Mărășești” două distrugătoare românești.

Scumpilor oaspeți li s'a făcut o primire foarte frumoasă și în București și Sinaia, ei au fost foarte mulțumiți și încântați de cele văzute și de primirea ce li s'a făcut.

— În America sa cheltuit anul trecut cu întreținerea goselelor fantastice sumă de 140 milioane lei! Săracii de noi, să avem noi atâta bănet ce-am ști face cu el? L'am da sperț!!...

Nici-un ac dela jidani.

— Decedatul — Mecenat Corneliu Manolescu — Râmniceanu, fost prim-președinte al Curții de casație, care a fost în viață un model de om cinstit, muncitor și drept a lăsat prin testamentul deschis în zilele trecute, întreaga lui avere care trece de 30 milioane, pentru ajutorarea celor săraci, a copiilor din clasele primare și secundare. Fapta este atât de nobilă, că nu trebuie lăudată D-zen sf. să-l odihnească sufletul în locul celor dreți.

— Dl Corneliu Zelea Codreanu care a fost achitat de Tribunal, făcând procurorul opel, a fost menținut în arest până în 25 August, când Curtea de apel respingând apelul parchetului l'a achitat și ea și astfel a fost pus imediat în libertate.

Dreptatea a invins! Bravul nostru luptător național-creștin își va continua lupta atât de mult necesară neamului și țării românești.

Să trăiești căpitane! Să-ți trăiască legionarii și „garda de fer”!

— Un ziar jidovesc „Doar Hayam” (D-ne bate-l!) din Palestina recomandă ca să se boicoteze mărfurile de proveniență română. Adece uite-l pe Ișig cât este de viteaz. Vrea să se lupte contra antisemitilor prin boicotarea importului din România în Palestina. Jupân Ișig, fi pe pace, că noi toți creștinii, nu peste mult, vom boicota toate fabricatele jidovești fie din țară, fie aduse din străinătate și atunci să vedem cum te scarpini!... și câți păduchi prinzi la zi.?!

— Tinerimea studiosă d'n comunele Târnava și Chier au aranjat în ziua de 23 August în sălile hotelului Târnova o serbare culturală. Până aci toate bune, dar ca în comedia „Piatra din casă” de V. Alexandri să găsești între diletanți pe d. Șt. Lucaciu st. în teologie alături de jidanca M. Rosenfeld cl. VI. liceu și de jidovele A. Rosenfeld st. în med. asta n'o putem înțelegi.

Până acum știam că se întovărășesc d. preoți cu jidanii numai când este vorba de „gheșeft” d. e. la strângerea prunelor pentru a fabrica otravă bi-ților creștini, acum însă vedem că există tovarășie și între cei tineri, adece între candidați la preoție și între puil de jidan pentru ca împreună să aranjeze serbări culturale. Bravo lor! Rușine nouă!

Primăria comunei Siclău

Nr. 1055/1930.

Publicațiune.

Primăria comunei Siclău, în urma hotărârei consiliului comunal din ziua de 27 Iulie 1930, publică licitațiune publică pe ziua de 15 Septembrie 1930 orele 9 a. m. în localul Prim. riei, pentru refacerea cărților funduare și foilor cadastrale ale comunei Siclău.

Ofertele se vor înainta separat pentru foile cadastrale, în plic închis și sigilat, cel mai târziu până la începerea licitațiunii.

Siclău, la 27 August 1930.

Primăria

MINISTERUL MUNCII, SĂNĂTĂȚII ȘI OCROTIRILOR SOCIALE

INSPECTORATUL MUNCII ARAD
No. 2358 din 18 VIII, 930

CONCURS.

Se publică concurs pentru com- plectarea postului de Subinspec- tor cl. III.-a vacant la Inspecto- ratul Muncii Arad.

Doritorii de a ocupa acest post vor trebui să întrunească — pe lângă condițiunile prevăzute de art. 76, din regulamentul legii statului funcționarilor publici — și condițiunile prescrise de art. 19, din legea pentru organizarea serviciului de inspecție a muncii adică să poseadă un titlu acade- mic în ramura juridică, econo- mico-socială sau tehnică.

Salariul subinspectoratului cl. III. este de lei 8300 brutto, pentru căsătorii adausul familiar, plus 250 lei diurnă pentru zilele de deplasare.

Cereriile împreună cu actele prescrise de art. 7. din regula- mentul legii statului funcționa- rilor publici trebuie depuse la a- cest Inspectorat până la data de 5 Septembrie a. c., iar examenul de capacitate pentru candidații admiși la concurs se va ține în ziua de 9 Septembrie a. c. orele 9 a. m., în localul Inspectoratu- lui Muncii Arad. Materiile din cari vor fi examenați candidații sunt: Generalități asupra organi- zării Ministerului Muncii; Cuno- ștințele generale de geografie ad- ministrativă; Cunoașterea mai precisă a legilor date în compe- tința Inspectoratelor Muncii; Cu- noștințe statistice; Noțiuni de po- litică socială și economică po- litică.

Candidații se vor prezenta la Inspectorat în ziua de 9 Septem- vrie a. c. orele 9 a. m., fără altă invitare.

Arad, la 18 August 1930.

Șeful Inspectoratului muncii Arad.
Dr. Buzea Virgil.

NOTARIATUL ȘOIMȘ.

No. 721/1930.

Publicațiune.

Se aduce la cunoștință generaă că în ziua de 16 Septembrie 1930 ora 4 p. m. se ține licitație publi- că pentru repararea Primăriei Co- munale.

Licitația se va ține în confor- mitate cu Legea Contabilității publice cu oferte închise și si- gilate.

Condițiunile de licitație se pot vedea la primăria comunală.

Șoimș la 27 August 1930.

Cloșescu
primar.

Putin
notar.

JUDECĂTORIA RURALA HAL- MAGIU SECȚIA C. F.

Nr. 968/1930. c. f.

Publicațiune de Licitatiune și Condițiunile de Licitatie.

În cauza de executare pornită de următorul Victoria Institut de credit și economii Arad contra ur- măritului, Ancaș Roman și soția născ. Dărău Mariuța și în cere- rea urmăritului Cristea Gheorghe licitațiunea execuțională în baza §§ 144, 146, 147, — §§ 170, 185, din legea IX. din 1881, asupra părții din imobilele înscrise în c. f. a comunei Tisa din circumscripția judecătorei rurale Hălmagiu Nr. protocolului c. f. 445 sub Nr. de ord. A-4, Nr. top. 288, cu preț de strigare de 700 Lei, imob. A-5, Nr. top. 423 cu preț de strigare de 700 Lei, imob. A-6, Nr. top. 577 cu preț de strigare de 700 Lei, imob. A-7, Nr. top. 678, cu preț de strigare de 500 Lei, imob. A-9, Nr. top. 817, cu preț de strigare de 800 Lei, imob. A-10, Nr. top. 1250 cu preț de strigare de 800 Lei, imob. A-11 Nr. top. 1203 cu prețul de strigare de 1600 Lei, imob. A-12, Nr. top. 1985 cu prețul de strigare de 3000 Lei, imobilul A-13, Nr. top. 2017 cu prețul de a strigare de 1000, imobilul A-14, Nr. top. 2031 cu preț de strigare de 2100, imobilul înscris în cf. Nr. 456 a comunei Tisa Nr. de ordine A-1, Nr. top. 71, ca pro- prietatea lui Cristea Gheorghe și ca succesor de drept după An- caș Roman și Dărău Mariuța cu prețul de strigare 1000 Lei, pen- tru încasarea creanței de 8000 Lei capital, interese de 12%, dela 17 August 1927. — 1/3%, pro- vizie cambială spese de proces și de executare de 1116 lei fixate până acum, spese de 993 lei fixate acum pentru cererea de licitați- une, precum și pentru încasarea creanței de 460, Lei capital și ac- cesorii alui Tudor Alexandru.

Pentru ținerea licitațiunei se fixează termen pe ziua de 19 Septembrie 1930. — ora 1 la casa comunală a comunei Tisa.

În baza § 150 legea IX din 1881 condițiunile de licitație se stabilesc după cum urmează:

1) Imobilele supuse la licitație nu pot fi vândute cu preț mai mic de jumătate parte din prețul strigării (§ 26 XLI. 1908).

2) Cei cari voiesc să liciteze sunt datori să depositeze la de- legatul judecătoresc drept garan- tie 20%, din prețul de strigare ori să predele aceluiaș delegat chi- tanța de despositarea judecăto- rească prealabila garanță și să se- meze condițiunile de licitație (§ 147, 150, 170, legea LX din 1881 § 21 XLI. 1908).

Hălmajiu la 27 Mai 1930.

ss. Dr. Leonida Pop
judecător

Pentru conf.
ss. Baltă grețier.

CREDIT, pe 6%

Seasă luni și jumătate
Primii Ghele, Paniofi, ieftine, pentru
Dame, bărbai, și copii,

LA FIRMA
MARCUS BOTA

Arad
Biblioteca Culturală, pentru

Asigurați-vă la

„TRANSYLVANIA”
Banca generală de asigurări
Fondată în anul 1868.

Îndeosebi recomandăm D-lor Ceferiști
acest vechi și solid institut, ai cărui rep-
rezentanți îi vor cerceta în curând.

